

Qələndər Xaçınçaylı

Dəniz

Pirşağa bağları...
Küləkli hava,
Yaman başlayıb
dənizdə dava.
Dəniz car çəkir,
dəniz hayqırır,
içində bir dəniz
o tapmaq üçün.
Köpüklü dalğalar
hücuma keçib,
Yatmış sahilləri
oyatmaq üçün...

Bilən deyilsən

Özüme qapanıb tənha qalmışam,
Sən mənim dərdimi bilən deyilsən.
Sinəmdə sağalmaz dağlar salmışam,
Sən mənim dərdimi bilən deyilsən.

Gör nələr söyləyir o tənha yuvam,
Ayrılıb bədənəndən gedibdir bir can.
Daha mənim üçün dayanıb zaman,
Sən mənim dərdimi bilən deyilsən.

Şimal küləyidir içimdən əsən,
Qarlı bir şaxtadır bağrımı kəsən.
Ay məndən inciylən, ay məndən küsən,
Sən mənim dərdimi bilən deyilsən.

Bu dünya mənimçün artıq qocalıb,
Ayrılıq qəlbimə öz odun salıb,
Gözümdə həsrətin izləri qalıb,
Sən mənim dərdimi bilən deyilsən.

Sarılib yollara sarmaşığı kimi
Çəkirəm içimdə mən öz dərdimi.
İsidi bilməzsən soyuq qəlbimi,
Sən mənim dərdimi bilən deyilsən.

Hansı əzablardan keçib gəlmişəm,
Göz yaşı şərabın içib gəlmişəm,
Artıq kəfenimi biçib gəlmişəm,
Sən mənim dərdimi bilən deyilsən.

Taleyn yuxuma girmişdi mənim

Bir az oturub dincəlmək istədim,
Altımdan çəkildilər palıd kötüyün.
Özümlə dərdimi bölmək istədim,
Vuruldu ömrümə açılmaz düyün.

Bölüşmək istərkən fikirlərimi,
Kəsildi əllərim dizmin üstə.
Sən açmaq istərkən öz gözlerini,
Mən isə gördüm quru qəfəsdə.

Taleyn yuxuma girmişdi mənim,
Bəxtimin qapısı paslı qıfıl var...
Çəkilmək bilmirdi dumanım, çənim,
İçində itmişdi bitmiş arzulər.

Əllərim, qollarım, ayağım bağlı,
Başımı qoydular kötüyün üstə.
Ətrafda hamını ölü görürdüm,
Edam edilirdim düz sözün üstə.

İllərdən...

İllərdən corab toxudum-
Günlər ilmələrim,
Aylar sapımdır...

Yuxu

Yuxu görürdüm-
Ağ atı minib çapırdın
ağ buludun üstüylə
üzü Tanrıya doğru...

Ağ bulud bir gəlin,
Bir gəlin
ağ bulud paltarını geymişdi.

Dəyişmədim

Zaman dəyişdi,
Dəyişdi dünya.
Amma mən dəyişmədim.
Məkan dəyişdi,
dəyişdi, dünya,
Amma mən dəyişmədim.
Dostlar da dəyişdi,
Postlar da dəyişdi,
Amma mən dəyişmədim.
Oturdum köküm üstə
Öz zirvəmdən düşmədim.
Babalarım da belə olub
Saxlayıb el arxasını,
Heç vaxt götürməyib söz damğasını.

"Familem, həmişə yanmaqdır peşəm"

Xalq şairi Fəmil Mehdiyə

Vətənin yolunda, elin yolunda
Əzəldən peşəsi bil, yanmaq oldu.

Azadlıq məşəli yandı canında,
Alovlu gözləri yaşadı, doldu.

Qarabağ dərdinə dözə bilmədi,
Əridi şam kimi, əridi Fəmil.
Haqqı ayaqlayıb gəzə bilmədi,
Sözbəsöz içindən çürüdü Fəmil.

Hayqırdı, kişnədi, bir nalə çəkdi,
Yağdı bulud kimi ələndi yerə.
Dişinin dibindən çıxanı dedi,
Xalqına xor baxan o xainlərə.

Tutub yaxasından neçə məmurun,
Torpağın istədi, elin istədi.
Dedi, əqil olmaz satqın, nədandan,
Şərəfsiz alçağı söydü, pislədi.

Göz yuma bilmədi haqqsızlıqlara,
Cəmiyyət içində havalı gəzdi.
O, bir Nəsimiydi, çəkildi dara,
Başı müsubətli, beləli gəzdi.

Dedi gözələrindən yağ dama-dama:
"Mənim yaşlı anam qəribdə öldü.
Qayıtara bilmədim onu Ağdama",
Göz yaşı içində bir daşa döndü.

Açdı iç üzünü pisin, kələyin,
Söydü balayanları, kaputyanları.
Tərsəvan dünyanın, çərxi fələyin
Gördü ki, işləmir düz qanunları.

Nəşterli qələmi, iti sözüylə
Hamıdan irəli, qabağa getdi.
"Dillən professor" poemasiyla
Bəşərin beynində inqilab etdi.

Amansız zamanı qınağa çəkdi,
Dedi vətən üçün hay verən hanı?
Niyə mənim elim köməksiz, təkdi,
Pis günə qoydular Azərbaycanı?

Heç vaxt əyilmədi şöhrətə, ada,
Kimlərə sığınıb orden almadı.
Fəmil Mehdi kimi qaldı dünyada,
Yalançı şüara o, əl çalmadı.

Hayatda qocalıq görəndə?

Ömrümdən bir yarğaq üzülb düşdü,
Yaşımın üstünə bir yaş da gəldi.
Qocalığın dəni saçıma düşdü,
Hayatda qocalıq görəndə?

O itən günlərim xatirə qaldı,
Ömürdən qısaldı, gündən qısaldı.
Bu sağlam canımı əlimdən aldı,
Hayatda qocalıq görəndə?!

Düşünən beyinim korşalıb artıq,
Eşitmə qulağım karlaşıb artıq.
Qəlbimin odu da qorlaşıb artıq,
Hayatda qocalıq görəndə?!

O iti gözlerim görmür uzağı,
Əriyib gilesi, qarası, ağı,
Mənə yol göstərir ana uşağı,
Hayatda qocalıq görəndə?!

Daralıb hövsələm, düz yola getmir,
Bədənim canımla yoldaşlıq etmir.
Övlad da, uşaq da məni eşitməz,
Hayatda qocalıq görəndə?!

Çox vaxtsız itirdim o nazlı yarı,
Sinəmə çəkildi olmazın dağı.
Qorudum isməti, qorudum arı,
Hayatda qocalıq görəndə?!

Qələndər, həyatla barışmalısən,
Hər dərdə, əzaba alışmalısən.
Getdikcə kövrəlib, əriyir bil, can,
Hayatda qocalıq görəndə?!

Sevgi, o sevgi deyil

Dərdim sağalan deyil,
Qəlbimdə yaram dərin.
Bunu gözlerim deyir,
Sevgi, o sevgi deyil.

Keçdi ömür qatarım,
Gəlməz bir də baharım.
Sınıb eşqim, vüqarım,
Sevgi, o sevgi deyil.

Zənnim düşüb bir oda,
Çətin məni aldada.
Tək qalsam da dünyada,
Sevgi, o sevgi deyil.

Ürəyim buza dönüb,
Odum, atəşim sönüb,
Hər şey gözümdə ölüb,
Sevgi, o sevgi deyil.

Bəxtsiz görüb özümü,
Burda kəsdim sözümü.
Kimə tutum üzümü,
Sevgi, o sevgi deyil.

Alışmışam həsrətə,
Tanrı verən qismətə.
Vaxtsız düşdüm qütbətə,
Sevgi, o sevgi deyil.

Uzaq səfər, yolum var,
Zirvədən düşüb Qartal.
Çətin desin mənə yar,
Sevgi, o sevgi deyil.

Xaçınçaylı, az sızla,
Dərimi soy, sən duzla,
Ha gəzsən də yüz qızla?
Sevgi, o sevgi deyil.